deauna să dea dovadă de o desăvîrşită credincioşie, ca să facă în
totul cinste învăţăturii lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru.

Harul lui Dumnezeu arătat. (§ 2. 1 Pt. 1.10-21. Ro. 12.1,2. 1 Cor. 6.20. 1 In. 3.1-3.)

11 Căci harul lui Dumnezeu, izvor de mîntuire pentru toţi oamenii,
12 a fost arătat. El ne învaţă s'o rupem cu păgînătatea şi cu poftele
lumeşti, şi să trăim în veacul de acum cu înţelepciune, dreptate şi
13 temere de Dumnezeu, şi să aşteptăm împlinirea fericitei noastre nă-
dejdi, adică, arătarea în slavă a marelui nostru Dumnezeu şi Mîntuitor
14 Iisus Hristos. El S'a dat pe Sine însuş pentru noi, ca să ne răscum-
pere din orice fărădelege, şi să-Şi facă un norod care să fie al Lui,
curăţit de El, plin de rîvnă pentru fapte bune.
15 Spune lucrurile acestea, sfătuieşte şi mustră cu deplină putere.
Nimeni să nu te dispreţuiască.

Ce trebuie să învețe Tit. (§ 1. 1 Pt. 2.13-16. Ef. 2.1-10. Tit 2. 11-15. Ro. 16.17,18.)

3 Adu-le aminte să fie supuşi stăpînirilor şi dregătorilor, să-i as-
2 culte, să fie gata să facă orice lucru bun, să nu vorbească de rău pe
nimeni, să fie liniştiţi, cumpătaţi, plini de blîndeţă faţă de toţi
3 oamenii. Căci şi noi eram altă dată fără minte, neascultători, rătă-
ciţi, robiţi de tot felul de pofte şi de plăceri trupeşti, trăind în răutate
4 şi în pizmă, vrednici să fim urîţi şi urîndu-ne unii pe alţii. Dar, cînd
s'a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, şi dragostea
5 Lui de oameni, El ne-a mîntuit, nu pentru faptele, pe cari le făcuserăm
noi, ca oameni cari duceam o viaţă sfîntă, ci pentru îndurarea Lui,
prin botezul naşterii a doua şi prin înoirea făcută de Duhul Sfînt.
6 Duhul acesta L-a vărsat din belşug peste noi, prin Iisus Hristos,
7 Mîntuitorul nostru, pentruca, odată puşi într'o stare după voia lui
Dumnezeu, prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moştenitori ai
vieţii vecinice.
8 Adevărat este cuvîntul acesta, şi vreau să spui apăsat aceste
lucruri, pentruca cei ce au crezut în Dumnezeu, să caute să facă
9 fapte bune. Iată ce este bine şi de folos pentru oameni! Dar de în-
trebările nebune, de înşirările de neamuri, de certuri şi ciorovăieli
privitoare la Lege, fereşte-te căci sînt nefolositoare şi zadarnice.
10 După întîia şi a doua mustrare, depărtează-te de cel ce aduce dez-
11 binări[1], căci ştim că un astfel de om este un stricat şi un păcătos, care
dela sine este osîndit.

Indemnuri deosebite. (§ 2. Ioan. 15. 8. 1 Corinteni 16. 20-24.)

12 Cînd voi trimite la tine pe Artema sau pe Tihic, grăbeşte-te să
13 vii la mine în Nicopoli, căci acolo m'am hotărît să iernez. Ai grijă
ca legiuitorul Zena şi Apolo să nu ducă lipsă de nimic din ce le tre-
14 buie pentru călătoria lor. Trebuie ca şi ai noştri să se deprindă să
facă fapte bune, pentru acoperirea nevoilor grabnice, şi să nu stea
fără să aducă rod.
15 Toţi cei ce sînt cu mine îţi trimet sănătate. Spune sănătate cre-
dincioşilor cari ne iubesc.
Harul să fie cu voi cu toţi! Amin.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILIMON

(2. Corinteni 8. 21. Coloseni 3. 17. 1 Tesaloniceni 2. 7.)

Urare. (§ 1. Coloseni 1. 1, 2. 3 Ioan 1.)

1 Pavel, aruncat în temniţă[2] pentru Iisus Hristos şi fratele Timotei,
2 către prea iubitul Filimon, tovarăşul nostru de lucru, către sora Afia
şi către Arhip, tovarăşul nostru de luptă, şi către Biserica din casa
3 ta: Harul şi pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl
nostru, şi din partea Domnului Iisus Hristos!

1. Greceşte: *omul eretic*, numire a cărei multă întrebuinţare i-a schimbat înţelesul dela început.
2. *Intemniţat* la Roma. *Filimon*: mădular al Bisericii din Colose.

Mulţămiri pentru credinţa şi dragostea lui Filimon. (§ 2. Coloseni 1. 3-8. 2 Timotei 1. 3-8. 3 Ioan 2-6.)

4 Mulţămesc totdeauna Dumnezeului meu, oridecîteori îmi aduc
5 aminte de tine în rugăciunile mele, pentrucă am auzit despre credinţa
pe care o ai în Domnul Iisus şi despre dragostea, pe care o ai
6 faţă de toţi sfinţii. Il rog ca această părtăşie a ta la credinţă să se
arate prin fapte, cari să dea la iveală tot binele ce se face între
7 noi în Hristos. In adevăr, am simţit o mare bucurie şi o mare mîn-
gîiere pentru dragostea ta, fiindcă, frate, inimile sfinţilor au fost
înviorate prin tine.

Rugăciunea lui Pavel pentru Onisim. (§ 3. Col. 4. 7-9 6. 9, 10 1 Cor. 4. 15. 1 Cor. 13. 4-7. Galateni.)

8 De aceea, măcar că am toată slobozenia în Hristos să-ţi porun-
cesc ce trebuie să faci, vreau mai de grabă să-ţi fac o rugăminte în
9 numele dragostei, eu, aşa cum sînt, bătrînul Pavel; ba mai mult, acum
10 aruncat în temniţă pentru Iisus Hristos. Anume, vreau să te rog
pentru copilul meu, pe care l-am născut la viaţa creştinească în
11 timpul zilelor mele de temniţă: adică pentru Onisim, care altă dată
ţi-a fost nefolositor, dar care acum îţi va fi foarte folositor şi ţie şi
12 mie. Ţi-l trimet înapoi, pe el, inima mea.
13 Aş fi dorit să-l ţin la mine, ca să-mi slujească în locul tău cît
14 sînt în temniţă pentru Evanghelie. Dar n'am vrut să fac nimic fără
învoirea ta, pentruca binele, pe care mi-l faci, să nu fie silit, ci de
15 bună voie. Poate că el a fost despărţit de tine, pentru o vreme, toc-
16 mai ca să-l capeţi din nou pentru vecinicie, dar nu ca pe un rob, c
mult mai pe sus de cît pe un rob: ca pe un frate prea iubit, ma
ales de mine, şi cu atît mai mult de tine, fie în chip firesc, fie în
Domnul!
17 Dacă mă socoteşti dar prieten al tău, primeşte-l ca pe mine în-
18 sumi. Şi dacă ţi-a adus vre-o vătămare sau îţi este dator cu ceva,
19 pune aceasta în socoteala mea. Eu, Pavel, „voi plăti"—scriu lucrul
20 acesta cu mîna mea—ca să nu-ţi zic că tu însuţi te datorezi mie.
Da, frate, fă-mi binele acesta în Domnul, şi dă-mi astfel inimii această
uşurare în Hristos!
21 Ţi-am scris bizuit pe ascultarea ta, şi ştiu că vei face chiar mai
mult de cît îţi zic.

Urări de sănătate. (§ 4. Coloseei 4. 10-18.)

22 Tot odată, pregăteşte-mi un loc de găzduire, căci trag nădejde să
vă fiu dăruit, datorită rugăciunilor voastre.
23 Epafra, tovarăşul meu de temniţă în Hristos Iisus, îţi trimete să-
24 nătate; tot aşa şi Marcu, Aristarh, Dima, Luca, tovarăşii mei de
lucru.
25 Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru!
Amin.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE EVREI

(Galateni 4. 9. Ioan 19. 30. Coloseni 2. 10, 17.)

Cea din urmă descoperire a Tatălui. (§ 1. Ioan 1. 1-3, 14, Coloseni 1. 15-16. Evrei 10. 12-14. Filipeni 2. 6-11.)

1 După ce a vorbit în vechime părinţilor noştri prin prooroci, în
2 multe rînduri şi în multe chipuri, Dumnezeu, la sfîrşitul acestor vre-
muri, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moştenitor al tuturor
3 lucrurilor, şi prin care a făcut şi veacurile. Fiul acesta, care este o-
glindirea slavei Lui şi întipărirea Fiinţei Lui, şi care ţine toate lu-
crurile cu Cuvîntul Lui cel puternic, a făcut curăţirea păcatelor, şi
4 a şezut la dreapta Măririi dumnezeieşti, în locurile prea înalte. In

1. Pavel se gîndeşte la numele lui *Onisim*, care însemnează *folositor*.